

بررسی ریزوزنبران رسوبات پرمین جنوب شرقی زون سنندج - سیرجان (جنوب سیرجان)

کوروش رشیدی^۱، نسیم سالاری^{۲*}، زهرا خالو عسکری^۲، سحر رفیعی^۲
 1 - عضو هیئت علمی دانشگاه پیامنور اردکان، Kooroshrashidi@pnu.ac.ir
 2 - دانشجوی کارشناسی ارشد زمین‌شناسی (چینه‌شناسی و فسیل‌شناسی)، دانشگاه پیامنور اردکان، Sozana.ns@gmail.com

چکیده:

برش مورد مطالعه از رسوبات پرمین زون سنندج - سیرجان در ۶۵ کیلومتری شهرستان سیرجان واقع شده است. رسوبات این بخش از سه قسمت رسوبات تحتانی (دیاباز بعنوان قاعده رسوبات و رسوبات تخریبی)، رسوبات میانی (شامل آهک‌های متوسط و ضخیم لایه و ریف‌های کوچک) و بخش فوقانی (شامل کنگلومرا، آهک‌های متوسط و ضخیم لایه و آهک‌های میکرایتی) تشکیل شده است. این رسوبات دارای تنوع زیستی فونا و فلورای فراوان می‌باشند. مجموعه میکروفسیل‌های آن شامل:

Sengoerina pulchra, *Sengoerina argandi*, *Tetrataxis lata*, *Tetrataxis parviconica*, *Cribrogenerina sumatrana*, *Agathammina pusilla*, *Tuberitina variabilis*, *Lasiotrochus* *Cribrogenerina* sp, *sellieri*, *Mendipsia* sp, *Lasiotrochus* sp, *Dekerelle composita*, *Sengoerina pulchra*, *Cribrogenerina* و... می‌باشد و ما در اینجا به توصیف جنس و گونه‌های: *Sengoerina pulchra*, *Cribrogenerina sumatrana*, *Agathammina pusilla*, *Tuberitina variabilis*, *Lasiotrochus sellieri*, *Cribrogenerina* sp, *Mendipsia* sp, *Lasiotrochus* sp

می‌پردازیم. این مجموعه در بخش‌های میانی و بالایی رسوبات به همراه اسفنج‌های اسفینکتوزون و جلبک‌های فراوان یافت شده و گویای وجود دریای کم عمق با شرایط ورود مواد تخریبی کم و نورانی پرمین میانی - بالایی در ناحیه است. مجموعه فسیلی این بخش مشابه فسیل‌های ایران مرکزی است و رخساره رسوبات تا حدی تداعی کننده پرمین ایران مرکزی (سازند جمال) است.

واژگان کلیدی: فرامینفر، جلبک، اسفنج اسفینکتوزوا، سنندج - سیرجان، جمال

مقدمه:

ناحیه مطالعاتی در ۶۵ کیلومتری جنوب شهرستان سیرجان در قسمت جنوب شرقی زون سنندج - سیرجان، قبل از تونل باغات و در مجاورت آزادراه سیرجان - بندرعباس واقع شده است. (شکل ۱)
 رسوبات پرمین ایران مرکزی شامل ضخامت زیادی از آهک‌های ضخیم لایه خاکستری است که مقطع تیپ این رسوبات را اشتوکلین و همکاران (۱۹۶۵) در یال جنوبی کوه جمال در جنوب طبس انتخاب و مطالعه نمودند. در بازنگری این سازند توسط علوی نائینی (۱۳۷۲)، ۷۴ متر از آواری‌های سازند سردر حذف و به سازند جمال اضافه شد. با توجه به یکپارچگی ایران مرکزی و سنندج - سیرجان و همچنین عدم تغییر رخساره‌ای در زمان رسوبگذاری